

ca. Turpe esset dicere se ista nescire q̄ euidentia sūt
dixerūt ergo se tñ illa nescire q̄ iter phōs requirū
tur. Itē dixerūt se nō cognoscere verū s̄ verissimile
Cōtra similitudo veri nō pōt cognosci nisi cognito
vero nescires ei dicere hūc esse simile forti nisi co-
gnosceres forte. Itē turpe est dicere sapiētē nescire
sapiētia. Itā ante oculos cōstituiam q̄so rixā q̄ndā
sapiētis et sapiētie qd aliū dī sapiā q̄ se esse sapiē-
tiā at cōtra iste academic⁹ nō credo inq̄t. Quis ait
sapiē nō credo te esse sapiām q̄s nisi cū quo illa loq̄
potuit et in quo habitare dignata est. s. sapiēs. Ecce
nouū certamē Sapiēs et sapiētia secū pugnāt. Sa-
piēs siue phs academicus nō vult cōfērire sapiētie.
Itē tūc nullus bñ ageret qm̄ ad bñ agēdū fm̄ phm̄
oportet q̄ sit sciēs eligēs firmiter et ppter hoc. Itē
in logica sunt certissime p̄pōnes vt q̄ cōtradictoria
nō sūt s̄l̄ x̄a vide. S. augū. lib. iij. cōtra acade. Itē
multe sūt p̄pōes p se note ex terminis et ex illis pos-
sunt deduci cōclūsiōes certissime vt q̄ nō est fornī-
candū. Itē cōes animi cōceptiones q̄q̄ pbat audi-
tas fm̄ boetius de hebdo. Et phi. ij. metha. Prima
p̄ncipia sunt oibus nota sicut ianua in domo q̄ ia-
nua neminē latet s̄ interiora dom⁹ lateāt. ¶ Notandū
pter ea q̄ scie fm̄ doct. subtilē in prol. i. iij. sūt cōdi-
tiōes. s. q̄ sit cognitio certa hoc ē absq̄ deceptione et
dubitatiōe. ij. q̄ sit necessarij tertio q̄ habeat euide-
tiā ex necessario et pri⁹ euidentia quarta q̄ habeat p
discursum sillogisticū. Et si q̄rat. An iste discursus
sillogisticus req̄rat tps videt sibi q̄ nō q̄ ad discursum
sufficit ordo nature. S̄ cōtra discursus nō est
de rōne sciētie ptz q̄ nihil cōparatū ad aliqd̄ sicut
termin⁹ ad motū aut effect⁹ ad causā effectiua in fie-
ri. Includit illd̄ in sua rōne q̄ pōt eē termin⁹ cessā-
te motu et effect⁹ cessāte cā. Scia aut cōparat ad di-
scursus sicut fm̄ ad motū Et sicut effect⁹ ad cām
effectiua q̄ hm̄i sunt p̄ncipia respectu cōclūsiōis
scite in fieri tñ vt ptz. ij. phi. Notatē dixi in fieri
q̄ dormiēs hēt sciam et nō discursum Itē in deo est
scia theologie vere fm̄ istū: q̄ ois p̄fectio simplici-
est in deo veri⁹ q̄ in creatura vel eq̄ vere et tñ i deo
nō ē discursus ex quo videt q̄ ordo nature ad dis-
cursum nō sufficit q̄ fm̄ eū Deus pri⁹ intelligit se
q̄ creaturas. vñponit duo signa nature in quoz pri-
mo est quicqd̄ dī de deo ad intra. In scdo vero in-
tellectio creaturaz. Itē si q̄s p̄ experiētiā cognoscat
lunā esse eclipsabilē vel videat hoc in verbo talis
haberet verā sciam sine discursu igit. aīs patet q̄
pōt sic acq̄rere habitū veridicū et nō sunt nisi. v. ta-
les. s. intellect⁹ sapiētia scia ars et prudētia et cōstat
q̄ nō ē aliqd̄ istorū nisi scia igit. forte diciscū petro
de alliacō. In. i. q. i. q̄ talis scia nata est causari p
p̄missas. Cōtra illa sciētia depēdet a noticiā intuiti-
ua lune vel eclipsis ergo nō pōt aliūde causari ma-
xime scdm̄ greg. tenentē q̄ idē habit⁹ intellectus
nō pōt causari a diuersis causis spē. ¶ Notandū p̄-
terea q̄ de vnitāte scie multa dicta sūt in logica. vñ
opināt greg. de arimino cū multis alijs q̄ oim̄ con-
clūsiōnū nō est vn⁹ habit⁹ q̄nimo i prol. i. q. ij. dicit
q̄ vniuersaliter ex medijs alijs et alijs s̄ spēm alijs
et alijs actus et habit⁹ circa illud qd̄ p̄ cōclūsiōē si-
gnificat causant. Alias posset dici nec videt ma-
ior p̄teruia q̄ ex medio theologico et ex medio des-
monstratiuo causant habitus eiusdē rōnis et q̄
visio albedinis et nigredinis sūt eiusdē rōnis cū nō

aliūde q̄ ex diuersitate causarū. s. albedinis et ni-
gredinis videat eaz dīa posse cōcludi. Itē scribere
et citharizare ideo causat habit⁹ distinctos q̄ spē di-
stingunt ergo vniuersaliter in hys q̄ p̄tinet ad intel-
lectū diuersa spē causant effect⁹ spē distinctos. Cō-
tra hoc obicit. Sequet. q̄ scientia sortis nō intende-
ret si ad eandē cōclūsiōē adduceretur diuersa me-
dia et sic sortes nō eēt certior itē siue q̄ mediū seq̄ns
causat aliū hitū spē scdm̄ eū et sic non facit vnū cū
prio Itē p̄ visū et auditū causat eadē intellectio sor-
tis spē vt si videā et audiā ipm̄ sorte loq̄ntē. Itē me-
dia thopica speie distincta augēt habitū opinatiū.
Itē multi pcedūt q̄ idē habit⁹ x̄gunitatis i esse na-
ture post corruptionē pducit aliū actū spē. Et ideo
dico sicut in logica q̄ eiusdē habit⁹ possūt eē plures
act⁹ spē distincti. ¶ Deinde arguit q̄ scia nō ē tantū
mōvna p̄ aggregationē sicut scotiste etiā opinant di-
cetes q̄ vnitās hit⁹ sciētifici ē vnitās cuiusdē gñis
q̄ quot sūt q̄stōes tot opz ponē hit⁹ p̄nales q̄ x̄o
sūt de eadē materia Jōh̄nt gñis vnitātē vñ multe
p̄nales phisice sūt i intellectu hñte sciam naturalē
Sed p̄ innūerabiles sūt cōclūsiōes i phisica nec ad
huc i millestima pte sūt iuēte sequit̄ q̄ in numera-
biles scie phisice nobis deficiūt. Itē tūc i arithme-
tica eēt infiniti habit⁹ scdm̄ q̄ sūt infiniti nū eri. Itē
tūc sortes sciēs tñ vñā cōclūsiōē eēt p̄fect⁹ geome-
tria q̄ circa vnā cōclūsiōē ponitur perfectus habi-
tus q̄ nō pōt dici nisi geometria. Qd̄ aut sit p̄fect⁹
p̄z q̄ spēs p̄dicat p̄fecte de individuo sortes ei est
hō p̄fect⁹. Itē tūc geometria et arithmetica essent
vna scia q̄ magnitudinis et numeri ē vnū genus scz
quātitas. Itē grammatica et logica possēt dici vna
scia scz p̄ aggregationē. ¶ Dico igit. ¶ Phia natu-
ralis ē x̄a scia et vna tñ fm̄ spēm circa quā scū q̄ cō-
clūsiōes eius primū p̄z q̄ h̄z subiectū passionē et p̄nci-
cipia p̄ q̄ passio de subiecto pbat. Cōcedo tñ i phis-
ica multas cōclūsiōes necessarias cōtineri de q̄b⁹ ē
tantū opinio vt q̄ graua et leuia nō possūt moueri a
seipsis. Scda ps p̄z q̄ omniū p̄missarū et cōclūsiō-
nis pōt esse vn⁹ act⁹ s̄ et vnus habit⁹. Sed hic ne-
gat gregori⁹ q̄ p̄missarū et cōclūsiōis sit vn⁹ actus
in p̄logo primi. Cōtra ois propō mentalis vltimata
fm̄ eū ē simplex q̄litas et q̄libet est assens⁹ fm̄. eun-
dē ergo p̄ditionalis et causalis i mēte ē vn⁹ assensus
ergo p̄missa et cōclūsiō sūt vn⁹ assens⁹ forte fm̄ eū
negas maiorē s̄ hoc solū h̄z verū i categoricis. Cō-
tra af. p̄ sua argumenta q̄ ip̄e facit de categoricis
dicit em. q. i. ar. i. q̄ nō componitur ex plurib⁹ p̄tib⁹
quia queritur cur vna pars erit subiectum vel predi-
catum potius q̄ alia. Si dicas q̄ vnus conceptus p̄-
ducitur ante alium. Contra pono q̄ illi conceptus si-
mul a deo producatur Sed eodē modo potest argui
contra eum q̄ si nullus componatur ex pluribus p̄ti-
bus quero cur pot⁹ vna propō ē maior q̄ alia scz mi-
nor. Item capio mentale vltimata disiunctiua con-
posita ex contradictorijs Si s̄ pars falsa distinguitur
ab altera in mente vltimata sequitur q̄ iste ha-
bet assensum falsū q̄ scdm̄ eū ois mentalis vltima-
ta est assensus Eodē modo arguitur de hac condicio-
nali Si homo est asinus hō est irrationalis p̄z q̄ illius
totius est vnus assensus ergo in demonstrationibus
vnus ē assens⁹ p̄missarū et cōclūsiōis. Scdo p̄batur
eadē pars q̄ si essent diuersi habit⁹ hoc maxime
esset propter obiecta spē distincta scz plāte et aīalia.
a. iij.